

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1T/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010086
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5319010086.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Mravca a prísediacich Bc. S. B. a Mgr. I. G., v trestnej veci proti obžalovanému I. I. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.02.2020 v Čadci, takto

rozhodol:

Pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/25/2019- 361 zo dňa 05.06.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 1To/70/2019 zo dňa 03.09.2019 pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona sa

obž. I. I. S. L. R. Č. R. T. , nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom Č. XXX, okres Č., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ž., zamestnaný ako robotník vo firme S. G., D..O..M.. G.,

o d s u d z u j e

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 /dvanásť/ rokov a 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. u k l a d á obžalovanému ochranný dohľad na dobu 1 /jeden/ rok.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 26.02.2019 bola súdu doručená obžaloba na obv. I. I.Č. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

Súd v súlade so zákonom vo veci vykonal dokazovanie, pričom v konaní vypočul obžalovaného I. I., svedkov C. K., I. I., R. Š.T., C.. D. Š., znalcov W.. W. Š., mjr. Ing. C. V., MUDr. D. B., MUDr. D. T. a MUDr. D. K., oboznámil listinné dôkazy, vrátane odborného lekárskeho vyjadrenia.

Na základe výsledkov dokazovania potom okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.06.2019 obžalovaného uznal vinným zo žalovaného skutku a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov na výkon ktorého ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Po podaní odvolania prokurátorom a obžalovaným proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T/25/2019 zo dňa 05.06.2019 Krajský súd uznesením sp. zn. 1 To 70/2019 z 3.9.2019 napadnutý rozsudok zrušil vo výrokoch o uloženom treste, spôsobe jeho výkonu a o ochrannom dohľade a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd po zrušení pôvodného rozsudku vo výroku o vine vykonal hlavné pojednávanie, súc viazaný právnym názorom nariadeného súdu vykonal všetky úkony a doplnenia vykonanie ktorých odvolací súd prikázal.

Vzhľadom na skutočnosť, že Krajský súd v Žiline uznesením 1To/70/2019 zo dňa 3.9.2019 bez zrušenia rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/25/2019 zo dňa 5.6.2019 vo výroku o vine vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie vo vzťahu k výrokom o treste, jeho výkone a ochrannom dohľade, súd pri opätovnom prejednaní veci o vine obžalovaného nerozhodoval, nakoľko táto bola právoplatne uznaná a súd teda rozhodoval iba o treste, spôsobe jeho výkonu a ochrannom dohľade.

Po zrušení výroku o vine rozsudku zo dňa 05.06.2019 súd vypočul obžalovaného a znalcov MUDr. D. T. a MUDr. D. K..

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 12.02.2020 vypovedal, že nepozná dôvod, prečo ho policajti kontrolovali. Taktiež ho nepoučili podľa zákona o policajnom zbore o práve na obhajobu, pričom sa nemohol radiť s obhajcom.

Zastavil na pumpe, policajti zastavili za ním, pýtali si od neho doklady, kázali mu vytiahnuť veci zo zadných sedačiek a z kufra, pričom keď vytiahol tašku, odokryli sa rastliny, následne ho zadržali. Pričom ešte stihol poslať advokátovi správu, ktorý prišiel na miesto. Policajti mu neuviedli dôvod, prečo od neho žiadali doklady. Nepoučili ho o jeho právach. Keď žiadal o rozhovor s advokátom, povedali mu, že to nie je možné. Pri tomto bol svedok K., policajti a advokát.

MUDr. D. T. na hlavnom pojednávaní dňa 11.12.2019 zotrval na záveroch znaleckého posudku č. 272/2019, v zmysle ktorého:

Nezistil žiadne medicínske skutočnosti, ktoré by poukazovali, že by telesná choroba obžalovaného I. I. a vôľa uzdraviť sa mali vplyv na spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Obžalovaný mohol v čase spáchania skutku rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a toto svoje konanie mohol ovládať. Rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného I. I. boli v čase spáchania činu zachované. Obžalovaný trpí polymorfnou závislosťou od viacerých návykových látok (psychostimulanciá, kanabinoídy, alkohol, medikamenty) Jedná sa u neho o viacročnú psychickú závislosť. V čase posudzovaného skutku bol aktívnym, pravidelným užívateľom psychostimulancií a alkoholu). Z hľadiska lekárskej vedy a skúseností znalca je pri pokračujúcom užívaní návykových látok prognóza ďalšieho vývoja osobnosti obvineného I. I. nepriaznivá. Závery znaleckého posudku MUDr. D. B. nepotvrďuje, k vypracovaniu znaleckého posudku mal k dispozícii významne viac podkladov ako MUDr. B..

Na rozdiel od MUDr. B., ťažkú depresívnu poruchu v čase skutku nezisťuje, zisťuje polymorfnú závislosť od viacerých návykových látok. V čase skutku boli rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného zachované. Z psychiatrického hľadiska považuje pri pokračujúcom užívaní návykových látok jeho pobyt na slobode za nebezpečný.

Taktiež v konštatovaniach MUDr. B., že z dôvodu ťažkej depresívnej poruchy vplyvom chronického ochorenia a jeho sociálnych následkov probant začal v adolescencii experimentovať s návykovými látkami (nakoľko návykové látky začal obžalovaný užívať ešte pred prepuknutím kožného ochorenia / kanabinoídy ako 14 ročný, psychostimulanciá ako 15 ročný/, pričom prvé príznaky kožného ochorenia sa u neho objavili, až keď mal 16,5 roka)

Somatický problém chcel riešiť samoliečbou - alternatívnym spôsobom, lokálnou aplikáciou masť s obsahom kanabinoídy, nakoľko doterajšia liečba - návštevy lekárov, kúpeľná liečba, liečba liekmi mu nepriniesli želaný efekt (nakoľko doterajšia liečba /teda liečba pred vzatím obžalovaného do väzby/ želaný efekt ani priniesť nemohla, lebo obžalovaný pred vzatím do väzby naposledy navštívil príslušného špecialistu /kožného lekára/ dňa 26.10.2015, v ďalších kontrolách /napriek odporúčaniam/ nepokračoval,

taktiež, čo sa týka tzv. konopných masťí a iných konopných produktov, tieto sú voľnopredajné a bežne dostupné v lekárnach, vrátane iných konopných masťí a iných konopných produktov špecificky určených pre osoby postihnuté psoriázou, vrátane konopných masťí a iných konopných produktov s vysokým obsahom konopného extraktu). Za predpokladu, že obžalovanému bude uložený trest odňatia slobody na obdobie kratšie ako 5 rokov, navrhuje uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Za predpokladu, že mu bude odňatá sloboda na obdobie dlhšie ako 5 rokov, uloženie ochranného liečenia nenavrhuje.

Ďalej uviedol, že vylúčil ťažkú depresívnu poruchu, táto spočíva v patologicky smutnej nálade, z čoho vyplýva, že všetko hodnotí depresívne, nie je schopný prežívať radosť, dochádza k narušeniu kontaktu s realitou, má depresívne bludy, u obžalovaného sa nejedná o patologickú formu ťažkej depresie. Ťažká depresia môže mať nepriaznivý vplyv na rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti, vždy závisí od konkrétneho konania, nevie predstaviť aký vplyv by mala na prechovávanie omamných látok.

MUDr. LR. nemala k dispozícii spis týkajúci sa skutku minerálnej vlny, taktiež nemala psychiatrické záznamy z väzby, ktoré vypracovala MUDr. Š., ktorá taktiež depresiu nekonštatovala. V spise sú popisované prejavy a správanie obžalovaného, ktoré nezodpovedajú správaniu človeka v ťažkej depresii. Konkrétne je to popísané na str. 28 - 31 znaleckého posudku z čoho svedčí, ako sa obžalovaný vyjadroval. To či došlo k spáchaniu trestného činu to ho nezaujímalo, vychádzal z toho ako sa obžalovaný prejavoval, ako komunikoval. MUDr. B. konštatovala viac mesačný vývoj depresie pred spáchaním skutku, ktorý je predmetom obžaloby a celkovo trvanie depresie od čias puberty. Zisťoval aj vzťahy obžalovaného s rodinou, priateľmi a to preštudovaním spisového materiálu a tiež rozhovorom s obžalovaným. Podľa jeho názoru depresívna porucha nemôže mať vplyv na spáchanie tohto skutku. Spojitosť medzi depresiou a konaním obžalovaného nevie medicínsky vysvetliť, nevie, prečo by mal v depresii prechovávať väčšie množstvo omamných látok. V prípade psoriázy je teoreticky možné, že môže dôjsť k depresii. Toto je možné v prípade akéhokoľvek vážnejšieho či chronického ochorenia. Ak je psoriáza aktívna môže sa pacient cítiť subjektívne nepríjemne - svrbenie, pálenie, mokvanie, ak je na viditeľných častiach tela, môže sa cítiť nepríjemne v spoločnosti druhých ľudí, toto ochorenie býva nápadné, často si môžu iní myslieť, že je to infekčné. Je to celkovo nepríjemné ochorenie. Nevie sa vyjadriť, či má vplyv na dĺžku života. Nemožno sa objektívne vyjadriť v akom stave bolo ochorenie v čase spáchania skutku, nakoľko obžalovaný bol u kožnej lekárky naposledy tri roky pred spáchaním skutku. Znalec MUDr. D. K. zotrval na záveroch znaleckého posudku č. 24/2020 podľa ktorého sa znalci nestotožnili so závermi znaleckého posudku MUDr. B.. Nenašli ani anamnesticky epizódy ťažkej depresívnej poruchy u obžalovaného; jeho psychický stav po uväznení, kvôli ktorému naliehalo vyhľadával psychiatra, bol prejavom abstinenčnej symptomatiky po abruptívnom odňatí drogy po uväznení a teda sa u obžalovaného jedná o závislosť od viacerých návykových látok, najmä pervitínu a benzodiazepínových anxiolytík, ordinácie ktorých sa obžalovaný od psychiatricky naliehalo dožadoval. Motivácia obžalovaného k obstaraniu rastlín konope siateho nebola zdravotná. Posudzovaný sa posledné 3 roky pred uväznením kvôli svojmu ochoreniu nevyšetroval a zrejme ani neliečil. V čase keď rastliny našiel, nebol v stave ťažkej depresívnej poruchy. Schopnosť obžalovaného rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť svojho konania bola zachovaná v plnom rozsahu. Rovnako jeho schopnosť toto svoje konanie ovládať. So závermi znaleckého posudku MUDr. D. T. č. 272/2019 sa plne stotožnili. Telesná choroba obžalovaného - chronická generalizovaná psoriáza, ani jeho vôľa uzdraviť sa, nemala podstatný vplyv (nemala žiadny vplyv) na spáchanie skutku, o čom svedčí jeho postoj a prístup k liečeniu v období od roku 2015 až do jeho vzatia do väzby v septembri 2018. V plnom rozsahu vedel a mohol svoje konanie ovládať. Rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti obžalovaného neboli v čase spáchania trestnej činnosti znížené. Obžalovaný je závislý od viacerých návykových látok s preferenciou pervitínu a benzodiazepínových anxiolytík. Závislosť od kanabinoídeov, prítomná u obžalovaného v minulosti sa v súčasnosti ako manifestná nedá preukázať, ale ani vyvrátiť. Vzhľadom na ukončenie poruchového dissociálneho vývinu osobnosti obžalovaného možno prognózu ďalšieho vývoja z hľadiska lekárskej vedy obecne, ale i z hľadiska psychiatrie a z hľadiska mnoho desaťročných skúseností znalcov zvlášť, považovať za neistú, skôr nepriaznivú.

Ďalej uviedol, že konanie obžalovaného bolo konaním vôľovým, na cieľ zameraným. Motívom bolo získanie drogy. Z hľadiska psychiatrického je málo pravdepodobné, že motívom bolo získanie liečiva, vychádzajúc z konania obžalovaného, ktorý sa z psoriázy nikdy riadne neliečil. Ťažkú depresívnu poruchu konštatovanú v posudku MUDr. B. nenašli ani v priebehu vyšetrovania. Rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti boli plne prítomné. Pobyt obžalovaného na slobode môže byť pre spoločnosť nebezpečný, pokiaľ bude naďalej užívať návykové látky z psychiatrického hľadiska. Závislosť na THC nevedeli zistiť, nemožno jednoznačne uviesť, na čo si obžalovaný obstaral rastliny. Od roku 2015 až do väzobného stíhania obžalovaný žiadnu dermatologickú liečbu neabsolvoval. Je závislý na viacerých

omamných látkach. Aj počas výkonu väzby dožadoval sa predpisu beznodiazepinových anxiolytík, ktoré však nenahrádzajú THC. Prognóza osobnosti obžalovaného je skôr nepriaznivá, ide o stav, ktorý je vrodený, dá sa prirovnať k ľavorukosti.

Obžalovaného vyšetroval asi hodinu. Štúdiom spisu a vyšetrovaním obžalovaného došli k záveru, že išlo o vôľové konanie. V poslednom čase sa nestretol v obdobných prípadoch s pokusom výroby liečivá, bývajú to väčšinou účelové uvádzané dôvody. Pokiaľ ide o kožnú chorobu, generalizovanú psoriázu, táto ovplyvňuje psychiku, pričom pacient hľadá rôzne spôsoby, ako by si pomohol. Nedochoádza však k psychopatickým prejavom tak, ako to prijala MUDr. B.. Túžbu zbaviť sa ochorenia až do tej miery, že si obstará nelegálne prostriedky s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, možno vylúčiť. Výsyp, ktorý u obžalovaného našli, ktorý im ho ukázal „môže psychiku človeka ovplyvniť, ale nie natoľko, aby mohli konštatovať zníženie, alebo vymiznutie ovládacích schopností. Ochorenie u obžalovaného trvalo dlhé roky, vypestoval si preň obranné mechanizmy, o čom svedčí skutočnosť, že dermatologickú liečbu riadne neabsolvoval. Nezistili pri vyšetrovaní, že spáchanie skutku bol dôsledok ochorenia obžalovaného.

Obhajoba navrhla doplniť dokazovanie ustanovením znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie dermatológia, za účelom preukázania účinku konopnej masti na ochorenie obžalovaného. Tiež navrhla vykonať znalecké dokazovanie k účinnej látke Thc, ktorá bola v neusušených rastlinách, výsluch C. K., Výsluch policajtov Š. S. Š., Konfrontáciu s policajtmí Š. S. Š..

Súd na hlavnom pojednávaní tieto návrhy zamietol, nakoľko tieto dôkazy považoval za nadbytočné. Pokiaľ ide o znalecké dokazovanie znalcom z odvetvia dermatológia, je zrejmé, že toto by bolo nadbytočné, zbytočne predlžujúce súdne konanie. Pokiaľ ide o obžalovaným navrhované dôkazy a to znalecké dokazovanie k účinnej látke Thc, ktorá bola v neusušených rastlinách, výsluch C. K., výsluch policajtov Š. S. Š., konfrontáciu s policajtmí Š. S. Š. súd uvádza, že vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná a rozsudok je v tejto časti právoplatný a teda aj doplnenie dokazovania tak, ako to navrhol obžalovaný je nadbytočné. Pre úplnosť súd dodáva, že znalecký posudok k účinnej látke THC vypracoval Kriminalistický a expertízny ústav policajného zboru Slovenská Ľupča a v SR nie je iný znalecký ústav, ktorý by bol schopný takýto posudok vypracovať.

Navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán konania a len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania, a súčasne zabezpečiť, aby zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.

Prokurátor navrhol vzhľadom na právoplatne uznanú vinu uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, poukazujúc na opakované páchanie trestnej činnosti a súčasne navrhol uložiť ochranný dohľad na 1 rok. Poukázal na právoplatne uznanú vinu rozsudkom Okresného súdu v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Žiline. Pokiaľ ide o ovládacie a rozpoznávacíe schopnosti obžalovaného pri spáchaní skutku, tieto boli podľa znalcov zachované. Neboli preukázané mimoriadne okolnosti na zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že má za to, že skutok je nesprávne kvalifikovaný, nakoľko boli zadržané čerstvé rastliny, ktoré neboli vysušené, a mali sa vnímať podľa § 173 Tr. zák. ako predmet určený na výrobu, neboli spôsobilé okamžitého konzumu alebo predaja. Nebolo preukázané, že by si obžalovaný rastliny zabezpečil z iného dôvodu, ako sám uvádza a to na výrobu konopnej masti. Nestotožňujú sa so závermi Krajského súdu, nakoľko služobný zákrok policajného zboru bol nezákonný a teda aj ďalší procesný postup trpí vadami. Obžalovaný nekonal v úmysle tieto rastliny použiť na ďalší predaj. Tieto našiel, konal pudovo v úmysle sa vyliečiť. Pokiaľ sa znalci vyjadrili, že za posledné tri roky sa dermatologicky neliečil, neznamená že sa neliečil alternatívnymi spôsobmi, či už výrobkami, ktoré vyrábajú jeho rodičia, alebo rôznymi masťami, ktoré však neboli úspešné. Nebolo preukázané, že by chcel obchodovať s omamnými látkami. U obžalovaného nejde o osobu, ktorá by bola pre spoločnosť nebezpečná. Vo väzbe neboli konštatované abstinenčné príznaky. Pokiaľ ide o konzumáciu návykových látok, v čase jeho psychického rozpoloženia, ktoré bolo poznačené napr. jeho rozchodom s priateľkou. Tak vysoký trest ako navrhuje prokurátor je neprímerane prísny, taktiež zaradenie do maximálneho stupňa stráženia, by nevedlo k náprave obžalovaného. Obžalovaný nie je vinný z toho, čo mu je kladené za vinu. Pokiaľ ide o kontraposudok voči posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu, poukazuje

na zachovanie rovnosti zbraní, ktorú konštatoval Krajský súd v Žiline, pričom voči posudku znalkyne B., takéto posudky boli vykonané, obhajobe nebolo umožnené takýto „kontraposudok“ vykonať.

Obžalovaný uviedol, že je mu to ľúto, čo sa stalo, mal to ako som uviedol na výrobu masti, nie na konzumáciu ani ďalší predaj. Pokiaľ ide o znalecké posudky MUDr. T. a dnes prezentovaný znalecký posudok s týmto nesúhlasí, znalci s ním strávili 45 minút, nekládli otázky ako MUDr. B..

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo a v súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti proti obžalovanému, keď obžalovaný svojim konaním uvedeným vo výroku o vine naplnil všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona

Podľa § 172 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. kto neoprávnene kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, a spácha taký čin vo väčšom rozsahu potrestá sa odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov.

K výroku o vine a právnej kvalifikácii skutku

Vzhľadom na skutočnosť, že vina bola obžalovanému právoplatne preukázaná rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/25/2019, ktorý čo do výroku o vine potvrdil Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 3.9.2019, sp. zn. 1To/70/2019 súd dôkazy o vine nevykonával a v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Čadca zo dňa 5.6.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 3.9.2019.

Pokiaľ obhajoba namieta právnu kvalifikáciu skutku a tiež služobný postup príslušníkov Policajného zboru SR, všetky tieto námietky už boli zodpovedané v Rozsudku tak Okresného súdu Čadca zo dňa 5.6.2019, ako aj v uznesení Krajského súdu v Žiline zo dňa 3.9.2019 a súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie týchto rozhodnutí. Ak obhajoba poukazuje na rovnosť zbraní, súd len pre úplnosť dodáva, že tzv. „kontraposudok“ voči posudku znalkyne MUDr. B. predložil prokurátor Okresnej prokuratúry, pričom obhajobe nič nebránilo, aby od predloženia posudku KEÚ PZ v Slovenskej Lupči dali vypracovať „kontraposudok“.

Súd teda pri nezmenenom výroku o vine a právnej kvalifikácii skutku, po vykonanom dokazovaní obžalovaného uznal za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

K výroku o treste

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj pohľadujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu

odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Nakoľko v konaní bol jednoznačne vyvrátený znalecký posudok MUDr. D. B. a to znaleckými posudkami MUDr. D. T. č. 272/2019 a Centra duševného zdravia, s.r.o. č. 24/2020 súd ukladal trest v zákonom stanovenej trestnej sadzbe zvýšenej podľa cit. ust. § 38 ods. 5 Tr. zák.

V danom prípade, aplikujúc vyššie uvedené ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. mohol súd ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 12 rokov a 6 mesiacov až pätnásť rokov. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje ako prvok generálnej prevencie. Trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a.

Z odpisu z registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne postihnutý, z toho 2 krát sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol právoplatne uznaný vinným Okresným súdom Skalica, rozsudkom 4T/10/2015 pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 270 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky s probačným dohľadom - do 22.3.2021, na Okresnom súde je vedené ďalšie súdne konanie pod sp. zn. 3T/101/2017 pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák.. U obvineného I. I. vzhľadom na vyššie uvedené nemožno konštatovať, že ide o ojedinelé správanie sa obvineného, nakoľko sa v krátkej dobe opätovne dopustil trestnej činnosti, napriek tomu, že je v „podmienke“.

Súd v danom prípade uložil na podklade zistených skutočností obžalovanému I. I. trest odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov a šesť mesiacov, teda na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Tr. zák.

Ako bolo vyššie uvedené, obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný. U obžalovaného možno konštatovať, že napriek mladému veku (25 rokov) ide o opakovaného páchatel'a závažnej trestnej činnosti a ani dobrodenia súdov SR v podobe ukladania alternatívnych, resp. podmienených trestov nevedli k náprave obžalovaného a tento napriek prebiehajúcej skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia spáchal obzvlášť závažný zločin. Možno uzavrieť, že v osobe obžalovaného ide o nenapraviteľného páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti. Bohatá kriminálna minulosť obžalovaného (napriek mladému veku) a z nej vyplývajúci evidentný sklon obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti, najmä pod vplyvom návykových látok, ktorých dlhodobým užívateľom charakterizuje jeho osobu ako ťažko prevychovateľného páchatel'a, u ktorého doposiaľ ukladané tresty ani v jednom prípade nesplnili svoj prevýchovný účel z hľadiska individuálnej prevencie trestu. Význam kriminálnej anamnézy obžalovaného neznižuje ani fakt, že pri niektorých odsúdeniach nastala tzv. fikcia neodsúdenia, keďže táto fikcia neguje skutočnosť, že obžalovaný tieto trestné činy spáchal, čo je dôležitou okolnosťou pri hodnotení osoby obžalovaného. Pri rozhodovaní o treste nemožno opomenúť ani závažnosť trestnej činnosti, za ktorú je obžalovanému v tomto konaní ukladaný trest.

Súd tiež pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadal na možnosti nápravy obžalovaného, pričom zo znaleckého posudku č. 24/2020 vypracovaného znaleckou organizáciou Centrum duševného zdravia, s.r.o. vyplýva, že prognóza vývoja osobnosti obžalovaného je neistá, skôr nepriaznivá.

Trest vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov považuje súd za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného

obzvlášť závažného zločinu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Súd pri ukladaní trestu prihliadal na spôsob spáchania skutku, možnosti nápravy obžalovaného a tiež v neposlednom rade na vek obžalovaného.

Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd

- a) páchatel'a, ktorému uložil trest odňatia slobody na doživotie, alebo
- b) páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Pri rozhodovaní o zaradení páchatel'a do ústavu na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia, než do ktorého by mal byť páchatel' podľa odseku 2 a 3 zaradený, súd musí brať zreteľ na závažnosť trestného činu, ako aj mieru narušenia páchatel'a a na základe ich posúdenia musí mať za to, že náprava páchatel'a bude aj v tomto ústave zaručená.

Nakoľko obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, podľa ustanovenia § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu by mal byť zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súd je však toho názoru, že náprava obžalovaného bude zaručená aj v ústave na výkon trestu s nižším stupňom stráženia a preto ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Nie je na mieste striktný a prísne formálny výklad ust. § 48 ods. 4 Tr. zák., vzhľadom na vek obžalovaného (24 rokov) a jeho rodinné prostredie. Tým, že odsúdený vo veku 18 rokov vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je pre neho dostatočne prísne a uložený trest vykonávaný v tomto ústave plní svoj účel. Umiestnenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia by bolo neprimerane prísne a v rozpore s § 34 ods. 1 Tr. zák. Trestné zákonodarstvo nie je len o potrestaní páchatel'a, ale aj o jeho prevýchove. Pri akceptácii tohto ustanovenia by bol umiestnený obžalovaný, ako mladý človek k najťažším zločincom, aký by sa vrátil do spoločnosti po výkone trestu. Za neprimerane prísne považuje okresný súd jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, v ktorom sa bežne nachádzajú osoby, ktoré už pred súdom stáli viac ako 10-krát. V prípade striktného výkladu ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti by zaradenie páchatel'a do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, znamenalo púhu represiu zo strany súdu v trestnom konaní, čo je v rozpore s cieľom, aký sa sleduje v súvislosti s prevýchovou páchatel'a."

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad uloží súd páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd zároveň uložil aj ochranný dohľad, čo je súd povinný uložiť obžalovanému, keď ho odsudzuje pre obzvlášť závažný zločin.

Ide o ochranné opatrenie, ktoré je súčasťou tzv. nútenej postpenitenciárnej starostlivosti, ktorá je nevyhnutná na dovŕšenie nápravy páchatel'ov obzvlášť závažných zločinov a fakultatívne aj páchatel'ov iných trestných činov, ktorí sa stávajú tzv. špeciálnymi recidivistami, a po viacnásobnom potrestaní za rovnaké trestné činy nemožno u nich očakávať, že bez nútenej postpenitenciárnej starostlivosti budú viesť riadny život.

Takýto trest súd považuje za zákonný a spravodlivý, a to aj vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a následok. Takto uložený plní tak represívnu ako aj preventívnu funkciu trestu. Súd je toho názoru, že pri zvážení všetkých podstatných okolností tohto prípadu je tento trest trestom dostatočne prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného postačujúcim.

neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a čin spáchal vo väčšom rozsahu

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.